

1886-08-22

AFSENDER

Eline Lange, Johan Lange

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Arkivplacering:

Mappe 48 nr. 42

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 48 Nr. 42

7. 22 Aug
1886.

Det kunde maade mere min
egen Pige! Jordens bliver di bedre vret,
fordi j' dilekner mig dig, vi pleje
jo at enes godt om dig at hore
lidt mere om Thorst Pæsig. Han
havde lovet at komme d. 11, men
den blev mere. Saa høret vi et
stort Slay paa Døien og ind fra
der Poul med høit Prøjet og vilde
Dine: Hvor er det! Lidt efter kom
Theodor og Poul blev lidt mere vilij,
Thor skulde nemlig være. Kommen til
ham d. 10 og nu troede han at han
var enden: Jordens et noget dig
mente. Da var Thor og hans yndige
Jantzen kom, gik vi ind og spiste
en Mæret m. rødt Svin og frisk Sæg
og Sardiner til Svinebrød, Skaffe med
Neger og Sildrelator fra Høven. Noget
var en ligefrem og flind, da hun vil
de bliinde med Axel og hun havde kom
sit Glab, holdt hun, vupti! Det
halve af sit Glab over i hand. Han
man var meget begavet, hun dalte

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

flydende Frank og meget godt
 Dands og forstod at vridt godt.
 Thor sagde at han havde sig gammel
 og var som en gammel og gammel
 ind og var som en gammel og gammel
 men han var da fuldt dandig rade, men
 heller ikke de som, som i havde
 kendt mig. Han var ganske lavet
 i sin dragt, en sort alderstole
 og en sort Hængingshat en lille
 Gynges og et lille Sko med sorte
 og det hele af Næsen, han spiste
 og var med Hat og Sko. Det sidste blev
 sagde var: vi de tilse Agnes og
 kendte Mand!
 Thor havde sæden en veltig Hoved-
 pine og var en lille Del gammel: han
 vilde nemlig see sig sine tilse per
 Hovgen, som altid havde vist
 ham sammen den Vind, der var sine
 Bæst i Rusland, men han havde
 ikke sin Veniform ved, ikke en
 gang sine Ordre. Fader sagde:
 Du Bør du være god og god med
 de omme Ordre. Men han var
 bang for at han Dretskedde
 derfor, han var som en til den
 Land. Der var han kaldt ikke glat
 ved at der altid et stort forresten
 rigtig Ejend tilse om han i den
 yndbladet, "Dagene i Forvejen. Axel
 havde, som han Mogensmænds og det
 det var at lise Bladets Fiskerbladet
 og Bjelke Nummer for 5 Pre, saa vi
 de alle var det i det var meget orien-
 terende. Det var nok at Karl og
 lang havde besigt ham. Da vi dulle
 derom sagde han: ja, min Kone var
 ikke spille Komode og hun sagde
 han var en Vandrersmand. Vi spid-
 søgte naturligvis i Haven og den
 var et stort Album med i Hvide og
 mit store Album med i Hvide og
 kvædet at vise ham Jørgens Billeder:
 han et smukt, sagde han, ja ja han
 det om han af Vilhelms Meyer,
 der er i i 2 Bøger til bode
 Havn, hvor Thor fandt sig i Agnes
 ved og sig Lette af Frederiksen
 med sig Heltighed og det sagde om
 de sig smukke Placater at den har
 de de det, en Egypte. Han sagde
 Thors under Armen og blev et
 lyse, da i sigte kendt, han gav
 mig et ordentligt Forbrug og sig mig
 i Havn og den sigte Havn
 Katrine Lang, boede det den per
 Heltet og Jørgen var det den sig
 de 10 og det sig og Brest med den
 de sig, det havde ordentligt sigte
 han sig og fortalte den de sigte
 Historier, saa han i sigte

min om Margrethe Lange. —
Paul var kærtst over en Stod
med Soloberdy, som Notja havde
givet ham, (det var den han dog paa
Døren med,) det var ogsaa selv, han
havde været hos en Guldsmed at
spørge derom. — Petrine M.
havde begyndt Skolen den 12. m.
2 nye Børn var hos hende 11, saa
hun kunde ikke være med, saa ve-
de at hilse paa dem. —
Nu skal jeg give Dig et godt gammelt
Raad, som jeg har fra Færmøet.
Nær Du begynder at komme op,
og Du ikke rigtig selv ved, hvor længe
Du kan holde ud, men Du strax
forlæng at komme: Seng, naar
Du begynder at gabe. — Det
smaaer vist demt: Benene; men
der er en meget stor Stal at sidde
i til Dig. Det var en morsom Vage
Jordens havde lovet til Dig, da Du
skulde prøve at sidde op. Nu kan
Ses jeg, Du har faaet Hjort og kraber
at Du naar have haft godt af det.
Det er nok et lovt Længt Pæret at
far paa engang, men det er da let
Fate, som Du jo helst skal leve af for
Kieblæddet. God Bedring! Der Zjore lille
adone! jeg skal hilse paa Fru Sleenberg.

Bevægelse, Stuen
Konting, som
han vent paa
Næsten, Meester og
for sin egen
Mæder og
Kæder.